

« Податкове законодавство » **Податок на додану вартість**

Якщо помилково виписали ще одну податкову накладну

Якщо формуючи податковий кредит платник податку на додану вартість припустився помилки, то законодавством передбачено механізм її виправлення. Для прикладу, у випадку помилкового складання двох податкових накладних на одну операцію з постачання товарів/послуг та реєстрації їх в Єдиному реєстрі податкових накладних, платник податку, з метою виправлення допущеної помилки, має право згідно з п. 192.1 Податкового кодексу України скласти розрахунок коригування. Такий розрахунок коригування також підлягає обов'язковій реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних. Але дану операцію має провести покупець (отримувач) товарів/послуг, з дотриманням визначених термінів реєстрації. Що стосується відображення показників за звітний період у декларації, то платник зазначає дані, які мають відповідати даним бухгалтерського та податкового обліку. Тож у випадку виправлення таких помилок, обсяги постачання товарів/послуг та сума податку на додану вартість, вказані в другій податковій накладній, не відображаються в декларації.

Формуємо податковий кредит при застосуванні «касового методу»

Податковий кодекс України надає право певним категоріям платників формувати податкові зобов'язання з податку на додану вартість, використовуючи «касовий метод». Тобто, дата виникнення податкових зобов'язань визначається як дата зарахування/отримання коштів на банківський рахунок (у касу) платника податку або дата отримання інших видів компенсацій вартості поставлених ним товарів (послуг). Але і податковий кредит у таких платників формується датою списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або датою надання інших видів компенсацій вартості поставлених йому товарів (послуг).

При цьому право на податковий кредит у платника виникає за умови наявності в ЄРПНі зареєстрованої податкової накладної. Тобто, якщо платник податку придбаває (виготовляє) товари (послуги) та основні фонди, які призначаються для їх використання в операціях, за якими застосовується касовий метод податкового обліку, то суми ПДВ, включаються до податкового кредиту на підставі зареєстрованої в ЄРПН податкової накладної за умови їх оплати.

Якщо оплата за товари/послуги на підставі податкової накладної здійснюється в різних звітних податкових періодах, то суми ПДВ відносяться до податкового кредиту тих звітних періодів, в яких відбувається списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або надання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) йому товарів/послуг.

ДФС ще раз звертає увагу платників податків, що даний механізм застосовується лише тими платниками ПДВ, які використовують «касовий метод».

Бути ПДВ чи не бути: коли між наданням послуги та отриманням коштів відбувається зміна статусу платника

Одне із питань, які часто задають платники податків фіскальній службі – про порядок визначення податкових зобов'язань з ПДВ у разі постачання послуг особою, яка на момент їх надання ще не була зареєстрована як платник ПДВ, а оплата за надані послуги надійшла після отримання такою особою статусу платника ПДВ. Відповідно до пункту 187.1 Податкового кодексу України датою виникнення податкових зобов'язань з постачання послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше: дата зарахування коштів або ж дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

Тобто, виникнення податкових зобов'язань з ПДВ відбувається за правилом першої події. У даному випадку першою подією є фактична дата надання послуг покупцю. При цьому підприємство, яке надавало послугу, на дату її надання не мало статусу платника ПДВ. Тож надходження від покупців оплати за послуги після реєстрації особи, що надавала такі послуги, платником ПДВ, не є об'єктом оподаткування ПДВ.

ДФС: Роботу СМКОР удосконалено

Державна фіскальна служба постійно працює над вдосконаленням СМКОР. Так, 17 листопада 2017 року набули чинності зміни до критеріїв оцінки ступеня ризиків, достатніх для зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (наказ Міністерства фінансів України №926).

Відповідно до змін запроваджується автоматичне прийняття таблиці платника для підприємств із податковим навантаженням більше 2 відс. та градація рівня ризикового товару в залежності від податкового навантаження.

Під градацією рівня ризикового товару мається на увазі, що в залежності від податкового навантаження платники мають відповідний відсотковий рівень ризикового товару. Тобто, при збільшенні значення податкового навантаження рівень ризикового товару також збільшується.

Наприклад, якщо у платника податку значення податкового навантаження становить 0,03, то його допустимий відсотковий рівень ризикового товару повинен бути не більше 75 відс., для платника податків з податковим навантаженням 0,01 такий допустимий рівень становить не більше 40 відсотків. У разі перевищення відсоткового рівня ризикового товару податкова накладна потрапляє в зону ризику, і як результат – реєстрація якої може бути зупинена відповідно до вимог пункту 201.16 статті 201 розділу V Кодексу.

Наказом також передбачено зупинку реєстрації розрахунків коригування на зміну вартості товарів більше ніж у два рази та/або зміну номенклатури товарів/послуг.

Такі зміни значно зменшують кількість зупинених податкових накладних сумлінним платникам податків та унеможливають реєстрацію схемного кредиту за рахунок маніпуляції з товарами.

Загалом, з початку роботи системи моніторингу ризиків та блокування накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних станом на 20 листопада зареєстровано майже 94,9 млн. податкових накладних/розрахунків коригування на суму ПДВ понад 557,6 млрд. грн.

За період роботи системи моніторингу ризиків та блокування накладних зупинена реєстрація 515,5 тис. податкових накладних/розрахунків коригування на суму 11,2 млрд. грн. Це становить 0,54 % до загальної кількості податкових накладних/розрахунків коригування, що реєструвалися.

Станом на 20 листопада 2017 року комісією ДФС за результатами розгляду повідомлень з підтвердженням реальності проведених операцій по зупиненим податковим накладним вже прийнято рішення по 203,4 тис. документів.

Так, позитивні рішення винесено по понад 164 тис. податкових накладних, відмовлено у реєстрації – 39,4 тис.

Як оподатковується ПДВ продаж українських сувенірів

Головне управління ДФС у Харківській області повідомляє, що операції з продажу вхідних квитків, сувенірів, а також надання послуг із фотографування підпадають під обкладення ПДВ.

Слід зазначити, що п.п. 197.3.1 ПКУ звільняє від обкладення ПДВ операції зі створення, постачання, просування, реставрації та розповсюдження національно-культурних продуктів в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Таким чином деякі з перерахованих вище операцій могли б потрапити під зазначену пільгу.

Та оскільки на сьогодні Кабмін України не затвердив відповідного порядку, який би дозволяв звільняти такі операції від обкладення ПДВ, то їх слід оподатковувати за загальними правилами.

До Критеріїв оцінки ступеня ризиків при реєстрації податкової накладної внесено зміни

Головне управління ДФС у Харківській області інформує про зміни до Критеріїв оцінки ступеня ризиків, достатніх для зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 13 червня 2017 року № 567 .

Зокрема, викладено в новій редакції вимоги щодо інформації, яку платник податку має право подати до ДФС за встановленою формою, терміну її розгляду та порядку врахування такої інформації автоматично системою Моніторингу стосовно окремих категорій платників.

Крім того, викладено в новій редакції положення про діяльність Комісії ДФС щодо податкової інформації. У разі якщо до контролюючого органу надійшла податкова інформація, що свідчить про надання платником недостовірної інформації згідно з додатком до цих Критеріїв, Комісія ДФС має право прийняти рішення про неврахування інформації

Також Критерії доповнено нормою щодо вимог до розрахунку коригування у разі, якщо передбачається зміна вартості товару/послуг більше ніж удвічі та/або зміна номенклатури товарів/послуг – стосовно зміни цифр кодів (товарів згідно з УКТ ЗЕД та послуг відповідно до Державного класифікатора продукції та послуг).

Зміни до Критеріїв оцінки ступеня ризиків затверджено Наказом Мінфіну України від 09.11.2017 № 926, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 13.11.2017 р. за № 1382/31250.

Порядок взаємодії Міністерства фінансів України з ДФС та Казначейством в процесі формування Реєстру заяв про відшкодування ПДВ зазнав змін

ДФС повідомляє, що 17.11.2017 набрав чинності Наказ Міністерства фінансів України від 09.11.2017 №927 (далі – Наказ №927), яким затверджено зміни до Порядку інформаційної взаємодії Міністерства фінансів України з Державною фіскальною службою України та Державною казначейською службою України в процесі формування Реєстру заяв про повернення сум бюджетного відшкодування податку на додану вартість (далі – Порядок), зареєстрований в Міністерстві юстиції України 13.11.2017 за №1378/31246.

Порядок розроблено відповідно до ст.200 розділу V Податкового кодексу України від 02.12.2010 року №2755-VI зі змінами та доповненнями та Порядку ведення Реєстру заяв про повернення сум бюджетного відшкодування податку на додану вартість, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.01.2017 №26.

Відтепер, ДФС України до 12-ї години (крім вихідних, святкових та неробочих днів) вносить до Реєстру заяв про повернення сум бюджетного відшкодування податку на додану вартість (далі – Реєстр) інформацію за попередній робочий день.

Міністерство фінансів України до 13-ї години забезпечує автоматичну обробку інформації, отриманої від ДФС України, та щоденне оприлюднення (крім вихідних, святкових та неробочих днів) Реєстру на своєму офіційному веб-сайті.

Також Поядком встановлено норми, згідно з якими ДФС України формує повідомлення з уточненими платіжними реквізитами, необхідними для перерахування сум бюджетного відшкодування.

Наказ №927 опубліковано у бюлетені «Офіційний вісник України» від 17.11.2017 №90.

Особливості оподаткування податком на додану вартість операцій з реекспорту

Відповідно до п.206.7 ст.206 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) до операцій із ввезення товарів на митну територію України у митному режимі тимчасового ввезення застосовується умовне повне звільнення від оподаткування або умовне часткове звільнення від оподаткування ПДВ.

Тимчасове ввезення – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення ввозяться для конкретних цілей на митну територію України з умовним повним або частковим звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності і підлягають реекспорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання (ст.103 Митного кодексу України від 13.03.2012 №4495-VI зі змінами та доповненнями (далі – МКУ)).

Для поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення особа, відповідальна за дотримання митного режиму, повинна, зокрема, сплатити митні платежі відповідно до ст.106 МКУ або забезпечити виконання зобов'язання із сплати митних платежів відповідно до розділу X МКУ.

При цьому, у разі тимчасового ввезення товарів з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами за кожний повний або неповний календарний місяць заявленого строку перебування на митній території України сплачується 3 відсотки суми митних платежів, яка підлягала б сплаті у разі випуску цих товарів у вільний обіг на митній території України, розрахованої на дату поміщення їх у митний режим тимчасового ввезення (частина друга ст.106 МКУ).

Строк тимчасового ввезення товарів встановлюється органом доходів і зборів у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення.

Митний режим тимчасового ввезення завершується, зокрема, шляхом реекспорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, або шляхом поміщення їх в інший митний режим, що допускається МКУ (частина перша ст.112 МКУ).

Сплачені суми ПДВ включаються платником до складу податкового кредиту у звітному (податковому) періоді, в якому було сплачено податок (п.п.206.7.2 п.206.7 ст.206 ПКУ).

В свою чергу відповідно до частини шостої ст.106 МКУ сума митних платежів, сплачена на підставі умовного часткового звільнення від оподаткування митними платежами, поверненню не підлягає.

Щодо нарахування ПДВ по операціях з реекспорту товарів, які були раніше ввезені на митну територію України у митному режимі тимчасового ввезення, слід зазначити, що операції з вивезення товарів у митному режимі реекспорту (за винятком операцій з вивезення відповідно до п.5 частини 1 ст.86 МКУ) підлягають звільненню від оподаткування ПДВ. Якщо платник податку за такими товарами скористався своїм правом на податковий кредит і в подальшому здійснює їх вивезення у митному режимі реекспорту, то у податковому періоді, на який припадає таке вивезення, платник повинен здійснити нарахування ПДВ відповідно до п.198.5 ст.198 ПКУ.

При цьому, податкові зобов'язання з ПДВ нараховуються у розмірі сум ПДВ, що були включені платником до складу податкового кредиту та сплачені до бюджету по операції з тимчасового ввезення товару.

Операції з нерухомістю: порядок оподаткування ПДВ

Порядок оподаткування податком на додану вартість (далі – ПДВ) операцій з постачання житла визначений п.п.197.1.14 п.197.1 ст.197 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ).

Зокрема, звільняються від оподаткування ПДВ операції з постачання житла (об'єктів житлового фонду), крім їх першого постачання, якщо інше не передбачено цим підпунктом.

Відповідно до п.п.197.1.14 п.197.1 ст.197 ПКУ перше постачання житла (об'єкта житлового фонду) це:

а) перша передача готового новозбудованого житла (об'єкта житлового фонду) у власність покупця або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) із спорудження такого житла за рахунок замовника;

б) перший продаж реконструйованого або капітально відремонтованого житла (об'єкта житлового фонду) покупцю, який є особою, іншою, ніж власник такого об'єкта на момент виведення його з експлуатації (використання) у зв'язку з такою реконструкцією або капітальним ремонтом, або постачання послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) на таку реконструкцію чи капітальний ремонт за рахунок замовника.

Тобто, операція з постачання послуг із спорудження житла (об'єкта житлового фонду) для будівельної організації (надавача послуг – підрядника) є першою поставкою житла відповідно до п.п.197.1.14 п.197.1 ст.197 ПКУ. Такі операції є об'єктом оподаткування ПДВ та оподатковуються за ставкою 20% незалежно від того, матеріали замовника чи підрядника використані для будівництва такого житла.

Операції з подальшої передачі готового новозбудованого житла покупцям – фізичним особам звільняються від оподаткування ПДВ згідно із п.п.197.1.14 п.197.1 ст.197 ПКУ.

Податок на прибуток

Про оподаткування доходів, отриманих неприбутковою організацією

Головне управління ДФС у Харківській області нагадує, що відповідно до п.п. 14.1.121 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) неприбуткові підприємства, установи та організації – це неприбуткові підприємства, установи та організації (далі – неприбуткова організація), які не є платниками податку на прибуток підприємств відповідно до п. 133.4 ст. 133 ПКУ.

Згідно з п.п. 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 ПКУ доходи (прибутки) неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

Доходи неприбуткових релігійних організацій використовуються також для здійснення неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, у тому числі надання гуманітарної допомоги, здійснення благодійної діяльності, милосердя.

Таким чином, якщо кошти, отримані неприбутковою організацією, буде використано для здійснення своєї статутної діяльності без розподілу таких доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших, пов'язаних з ними осіб, то таке використання не є порушенням вимог п.п. 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 ПКУ.

У разі недотримання неприбутковою організацією цільового використання коштів, така неприбуткова організація зобов'язана подати у строк, визначений для місячного податкового (звітного) періоду, звіт про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації за період з початку року (або з початку визнання організації неприбутковою в установленому порядку, якщо таке визнання відбулося пізніше) по останній день місяця, в якому вчинено таке порушення, та зазначити і сплатити суму самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на прибуток. Податкове зобов'язання розраховується виходячи із суми операцій (операцій) нецільового використання активів. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій та вважається платником податку на прибуток для цілей оподаткування з першого дня місяця, наступного за місяцем, у якому вчинено таке порушення.

За період з першого дня місяця, наступного за місяцем, у якому вчинено таке порушення, по 31 грудня податкового (звітного) року така неприбуткова організація зобов'язана щокварталу подавати до контролюючого органу податкову декларацію з податку на прибуток (з наростаючим підсумком), сплачувати податок у строк, визначений для квартального періоду та подавати фінансову звітність у порядку, встановленому для платників податку на прибуток.

З наступного податкового (звітного) року така неприбуткова організація подає податкову декларацію з податку на прибуток і фінансову звітність та сплачує податок на прибуток у порядку, встановленому цим розділом для платників податку на прибуток.

Щодо визначення платежів на право використання сайту та торговельної марки для цілей оподаткування податком на прибуток

ГУ ДФС у Харківській області повідомляє, що згідно з положеннями пп. 14.1.225 п. 14.1 ст. 14 Кодексу роялті - це будь-який платіж, отриманий як винагорода за використання або за надання права на використання об'єкта права інтелектуальної власності, а саме на будь-які літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо- чи телевізійного мовлення, передачі (програми) організацій мовлення, інших аудіовізуальних творів, будь-які права, які охороняються патентом, будь-які зареєстровані торговельні марки (знаки на товари і послуги), права інтелектуальної власності на дизайн, секретне креслення, модель, формулу, процес, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).

Не вважаються роялті платежі, отримані за передачу прав на об'єкти права інтелектуальної власності, якщо умови передачі прав на об'єкт права інтелектуальної власності надають право особі, яка отримує такі права, продати або здійснити відчуження в інший спосіб права інтелектуальної власності або оприлюднити (розголосити) секретні креслення, моделі, формули, процеси, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау), за винятком випадків, коли таке оприлюднення (розголошення) є обов'язковим згідно із законодавством України.

Отже, якщо об'єкт права інтелектуальної власності (сайт або торговельний знак) передається у використання без переходу права власності на нього, то платіж за таке використання сайту або торговельного знаку з ціллю оподаткування податком на прибуток вважатиметься роялті.

Як «неприбутківцям» правильно відзвітувати до податкової

Державна фіскальна служба України своїм листом від 10.08.2017 р. N 21192/7/99-99-12-02-04-17 роз'яснила, яким чином повинні подавати податкову звітність неприбуткові організації, яких з 1 липня 2017 року було виключено з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Нагадаємо, що неприбуткові організації, для включення їх до нового Реєстру неприбуткових організацій, повинні були до 1 липня 2017 року привести свої установчі документи у відповідність до норм Податкового Кодексу та у цей самий строк подати копії таких документів до контролюючого органу. У протилежному ж

випадку такі неприбуткові організації підлягають виключено з Реєстру. Як наслідок, з 1 липня 2017 року такі організації втрачають ознаку неприбутковості та стають платниками податку на прибуток підприємств. Отже, протягом 2017 року ці організації мають два "статуси": не є платниками податку на прибуток (до 01.07.2017) та є платниками податку на прибуток (з 01.07.2017) і, відповідно, повинні відзвітувати за два таких періоди.

Чи всі неприбуткові організації зберегли свій статус неприбутковості?

Згідно з оновленими нормами Податкового кодексу України неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація, яка одночасно має відповідати певним вимогам. Насамперед така установа має бути зареєстрована саме як неприбуткова. Така установа не має права розподіляти отримані доходи серед засновників та її членів (за виключенням фінансування видатків визначених пп.133.4.2 Податкового кодексу України). А ще така установа у випадку припинення діяльності, в результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення, зобов'язана передати активи іншій неприбутковій установі або ж зарахувати їх до доходу бюджету. Не менш важливим фактором є перебування такої установи в Реєстрі неприбуткових установ та організацій, який формується контролюючим органом. Тож якщо ваша установа, організація чи підприємство відповідає всім перерахованим вимогам – то ви залишилися в категорії юридичних осіб зі статусом неприбутковості.

Додатково повідомляємо, що станом на 1 січня 2017 року на обліку у фіскальних органах Вінниччини перебувало 8324 неприбуткових установ, підприємств та організацій. На кінець 2017 року прогнозована кількість таких підприємств очікується в межах 7 тисяч.

Акциз

Щодо декларування товарів за кодами згідно з УКТЗЕД (пп. 215.3.4 п. 215.3 ст. 215 ПКУ)

З метою впорядкування питання декларування товарів за кодами згідно з УКТЗЕД вказаними в пп. 215.3.4 п. 215.3 ст. 215 Податкового кодексу України (далі - пального) повідомляємо наступне.

Відповідно до Податкового кодексу України обсяги пального, з якого сплачено акцизний податок, при ввезенні та реалізації на митній території України обліковуються в системі електронного адміністрування реалізації пального в розрізі платників податку за кожним кодом товарної підкатегорії згідно з УКТЗЕД.

Згідно з абзацом другим пп. 14.1.212 п.14.1 ст. 14 ПКУ не вважаються реалізацією пального операції з передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України на підставі договорів зберігання та передачі (відпуску, відвантаження) пального в споживчій тарі ємністю до 2 літрів (включно), крім операцій з реалізації такого пального його виробниками.

У зв'язку з цим з 01.12.2017 при декларуванні пального за митними деклараціями типів «ІМХХУУ» (де «ХХ» - код відповідного митного режиму «40» або «41», а «УУ» - один з кодів «АА», «ДР», «ДЕ», «ТК», «ТФ», «ТН», «ДТ») в полях «електронного інвойсу» по кожному найменуванню товару необхідно вказувати відомості про об'єм переміщуваного пального шляхом зазначення інформації про місткість (об'єм) тари (код виду інформації згідно з наказом Мінфіну від 17.09.2012 № 998 - «62» (можливі значення характеристики - «1», «74» - «79») та кількість в одиниці вимірювання «1000 літрів у літрах, приведених до температури 15° С».

Особа, зареєстрована платником акцизного податку, не повинна складати акцизні накладні при реалізації талонів

Особа, зареєстрована платником акцизного податку, не повинна складати акцизні накладні при реалізації талонів (смарт-карток тощо) на пальне.

Акцизна накладна складається особою, яка здійснює операції з передачі (відпуску, відвантаження) пального, у т. ч. через автомобільні заправні станції чи автомобільні газові заправні станції за талонами (смарт-картами).

Відповідно до абзацу другого п.п. 14.1.212 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями реалізація пального - будь-які операції з передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України на підставі договорів купівлі-продажу, міни, поставки, дарування, комісії, доручення (в тому числі передача на комісійну/довірчу реалізацію), поруки, інших господарських та цивільно-правових договорів або за рішенням суду, іншого компетентного державного органу чи органу місцевого самоврядування за плату (компенсацію) або без такої, які передбачають перехід права власності або права розпорядження, а також передачу (відпуск, відвантаження) пального на підставі договорів про виробництво із сировини замовника.

Не вважаються реалізацією пального операції з передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України на підставі договорів зберігання та передачі (відпуску, відвантаження) пального в споживчій тарі ємністю до 2 літрів (включно), крім операцій з реалізації такого пального його виробниками.

При цьому відповідно до абзацу другого п. 1 розд. II Порядку заповнення акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, заявки на поповнення (коригування) залишку пального, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2016 № 218, у разі здійснення операцій з реалізації пального,

які передбачають відпуск пального через паливороздавальні колонки на автомобільних заправних станціях (комплексах) (далі – АЗС), автомобільних газових заправних станціях (далі – АГЗС), акцизна накладна складається у день проведення відпуску пального через паливороздавальні колонки на таких станціях незалежно від того, коли відбувся перехід права власності на таке пальне. Акцизна накладна складається особою, що реалізує пальне, у т. ч. через АЗС чи АГЗС за талонами (смарт-картами).

Ліцензія на виробництво спирту, алкогольних напоїв або тютюнових виробів видається не пізніше 30 календарних днів з дня отримання заяви

Відповідно до ст.3 Закону України від 19.12.1995 №481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» зі змінами та доповненнями (далі – Закон №481) ліцензія на виробництво спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів або рішення про відмову у її видачі видається заявнику органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, не пізніше 30 календарних днів з дня одержання від суб'єкта господарювання заяви та зазначених у ст.3 Закону №481 документів. У рішенні про відмову у видачі ліцензії повинна бути вказана підстава для відмови.

Суб'єкт господарювання реалізує пальне на експорт: чи необхідно реєструватись платником акцизного податку?

Відповідно до п.п.212.3.4 п.212.3 ст.212 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) особи, які здійснюватимуть реалізацію пального, підлягають обов'язковій реєстрації як платники акцизного податку контролюючими органами за місцезнаходженням юридичних осіб, місцем проживання фізичних осіб – підприємців до початку здійснення реалізації пального.

Реєстрація платника податку здійснюється на підставі подання особою не пізніше ніж за три робочі дні до початку здійснення реалізації пального заяви, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

Згідно з частиною першою ст.82 глави 15 Митного кодексу України від 13.03.2012 №4495-VI зі змінами та доповненнями експорт (остаточне вивезення) – це митний режим, відповідно до якого українські товари випускаються для вільного обігу за межами митної території України без зобов'язань щодо їх зворотного ввезення.

При цьому згідно з п.п.213.2.1 п.213.2 ст.213 ПКУ операції з вивезення (експорту) підакцизних товарів (продукції) платником податку за межі митної території України віднесено до операцій з підакцизними товарами, які не підлягають оподаткуванню акцизним податком.

Отже, суб'єкт господарювання, що здійснює експорт пального, не повинен реєструватись платником акцизного податку як особа, що реалізує пальне.

Податок на майно

Податок на нерухоме майно, якщо об'єкт житлової нерухомості в аварійному стані

Об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі його частка (п.п.266.2.1 п.266.2 ст.266 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ)).

Базою оподаткування вищевказаним податком є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі його часток відповідно до п.п.266.3.1 п.266.3 ст.266 ПКУ.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності (п.п.266.3.2 п.266.3 ст.266 ПКУ).

Згідно із п.п.«г'» п.п.266.2.2 п.266.2 ст.266 ПКУ не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема, житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом.

Тобто, якщо об'єкт житлової нерухомості визнано згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади аварійним, то такий об'єкт не оподатковується податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Умови надання нерухомості в оренду нерезидентом

Відповідно до п.п.170.1.3 п.170.1 ст.170 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями нерухомість, що належить фізичній особі – нерезиденту, надається в оренду виключно через фізичну особу – підприємця або юридичну особу – резидента (уповноважену особу), що виконує

представницькі функції такого нерезидента на підставі письмового договору та виступає його податковим агентом щодо таких доходів.

Зауважимо, що нерезидент, який порушує зазначену норму, вважається таким, що ухиляється від сплати податку.

Земельний податок

Про застосування пільг при сплаті земельного податку учасниками АТО

Головне управління ДФС у Харківській області повідомляє, що відповідно до п.п. 281.1.4 п. 281.1 ст. 281 Податкового кодексу України, від сплати земельного податку звільняються ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України від 22 жовтня 1993 року № 3551-ХІІ «Про статус ветеранів війни, гарантії їхнього соціального захисту» зі змінами та доповненнями.

Тобто, для учасників АТО також передбачена пільга щодо сплати земельного податку. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм, встановлених пунктом 2 статті 281 ПКУ.

Зокрема, передбачені наступні граничні норми:

для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;

для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

Звертаємо увагу, якщо у фізичної особи, яка має право на пільгове оподаткування землі, у власності знаходиться декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа до 1 травня поточного року повинна подати письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самостійне обрання / зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду, у якому подано таку заяву.

Оподаткування доходу від здавання в оренду земельних ділянок

Орендна плата за здані громадянами в оренду земельні ділянки та земельні паї є доходом та відповідно оподатковується податком на доходи фізичних осіб (далі - ПДФО).

Відповідно до п.п. 170.1.1 п. 170.1 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) податковим агентом платника податку - орендодавця щодо його доходу від надання в оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю) є орендар. При цьому об'єкт оподаткування визначається виходячи з розміру орендної плати, зазначеної в договорі оренди, але не менше ніж мінімальна сума орендного платежу, встановлена законодавством з питань оренди землі.

Статтею 21 Закону України від 06 жовтня 1998 року № 161-ХІV «Про оренду землі» встановлено, що розмір, форма і строки внесення орендної плати за землю встановлюються за згодою сторін у договорі оренди.

Водночас, згідно з ст. 1 Указу Президента України від 02 лютого 2002 року № 92/2002 «Про додаткові заходи щодо соціального захисту селян - власників земельних ділянок та земельних часток (паїв)» плата за оренду земельних ділянок сільськогосподарського призначення, земельних часток (паїв) має становити не менше 3 відс. визначеної відповідно до законодавства вартості земельної ділянки, земельної частки (паю).

ПДФО з доходу у вигляді орендної плати утримується за ставкою 18 відс. Крім того, загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого включаються і доходи у вигляді орендної плати, згідно з пп. 1.2 п. 161 підрозд. 10 розд. ХХ ПКУ є об'єктом обкладення військовим збором (за ставкою 1,5 відс.).

Земельні ділянки передані у приватну власність членам садівницького товариства: хто є платником земельного податку?

Відповідно до ст.270 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2455-VII зі змінами та доповненнями об'єктами оподаткування земельним податком є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні та земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Загальні засади використання садівницькими товариствами земельних ділянок визначено ст.35 Земельного кодексу України від 25.10.2001 №2768 зі змінами та доповненнями, зокрема використання земельних ділянок садівницьких товариств здійснюється відповідно до закону та статутів цих товариств. При цьому, громадяни України із земель державної і комунальної власності мають право набувати безоплатно у власність або на умовах оренди земельні ділянки для ведення індивідуального або колективного садівництва.

Разом з тим, землі загального користування садівницького товариства безоплатно передаються йому у власність. До таких земельних ділянок належать земельні ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування.

Отже, податкові зобов'язання з плати за земельні ділянки, призначені для колективного садівництва та передані у приватну власність фізичних осіб – членів садівницького товариства, виникають у таких членів, а за землі загального користування – у садівницького товариства.

Податок на доходи фізичних осіб та військовий збір

Отримали пробачення боргу – задекларуйте додаткове благо

Щорічно, впродовж 4-х місяців, починаючи з 1 січня, фіскальна служба проводить деклараційну кампанію. В зазначений термін визначені Податковим кодексом України категорії громадян зобов'язані подати декларацію про суми отриманих доходів. Одним із видів доходів які підлягають обов'язковому декларуванню є дохід, отриманий платником податку як додаткове благо (п.п. «д» п.п. 164.2.17 ПКУ). Мова йде про основні суми боргу (кредиту) платника податку, прощеного (анульованого) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності. При цьому сума такого боргу має становити не менше 50 відс. однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 01 січня звітного податкового року (у 2016 році – 689 грн а в 2017 році – 1600 грн). Боржник самостійно сплачує податок з таких доходів та відображає їх у річній податковій декларації.

Слід пам'ятати, що кредитор має поінформувати платника податку – боржника про прийняття рішення щодо списання чи пробачення існуючого боргу. Якщо ж кредитор письмово не повідомив платника про прийняте рішення, то відповідальність щодо нарахування та своєчасної сплати сум податку з доходів фізичних осіб покладається на кредитора. Згідно з п. 167.1 Податкового Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування.

Оскільки даний вид доходу підлягає оподаткуванню податком з доходів фізичних осіб, то відповідно до п.п. 1.2 п. 16 1 підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень Податкового Кодексу України одночасно є об'єктом оподаткування військовим збором. Ставка збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування.

Тож якщо банківські чи інші фінансові установи провели процедуру анулювання (списання, пробачення) вам основної суми боргу, яка в 2016 році перевищувала 689 грн. то слід негайно подати декларацію та сплатити всі належні суми податків. Якщо ж таке списання відбулося в 2017 році і сума боргу становила не менше 1600 грн., у вас буде час подати декларацію в період з 1 січня по 30 квітня 2018 року включно.

Зверніть увагу, що сума процентів, комісії та/або штрафних санкцій (пені), прощених (анульованих) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним із процедурою його банкрутства, до закінчення строку позовної давності, не включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника, тобто не оподатковується, тож і не декларується.

Якщо в одному з місяців працівник не мав права на отримання податкової соціальної пільги в ф.1ДФ заповнюється лише один рядок

У разі якщо в одному з місяців кварталу працівник не мав права на отримання податкової соціальної пільги, то в податковому розрахунку за ф. 1ДФ заповнюються лише один рядок, в якому зазначають відповідну ознаку пільги.

Порядок заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку затверджено наказом Міністерства фінансів України від 13.01.2015 № 4 (далі – Порядок).

Відповідно до п. 3.6 розд. III Порядку щодо кожної фізичної особи потрібно заповнювати стільки рядків, скільки ознак доходів вона має. Про кожну ознаку доходу фізичної особи потрібно заповнювати тільки один рядок з обов'язковим заповненням графи 2 «Податковий номер або серія та номер паспорта», крім випадків, зазначених у пунктах 3.7 та 3.8 розд. III Порядку.

Згідно з п. 3.8 Порядку у графі 8 «Ознака податкової соціальної пільги» відображається ознака податкової соціальної пільги згідно з довідником ознак податкових соціальних пільг, наведеним у додатку до цього Порядку. Графа 8 заповнюється тільки для фізичних осіб, які мали пільги щодо податку у звітному періоді згідно із законодавством за місцем отримання основного доходу. За відсутності у фізичної особи пільг у звітному періоді у графі 8 проставляється прочерк. При заповненні графи 8 слід враховувати ту ознаку пільги, яка відповідає нарахованому доходу. Допускається наявність кількох рядків з однією ознакою доходу тільки у разі наявності у фізичної особи кількох ознак пільг за такою ознакою доходу (наявність різних пільг у кожному з трьох місяців кварталу).

Премії та доплати, що нараховуються фізичній особі за минулі періоди, оподатковуються у місяці, в якому здійснені нарахування

Доплати, надбавки і премії, які нараховуються платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму, включаються до складу заробітної плати платника податку і підлягають оподаткуванню у тому місяці, в якому здійснені нарахування.

Відповідно до пп.14.1.48 п.14.1 ст.14 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами і доповненнями (далі – ПКУ) заробітна плата для цілей розділу IV ПКУ - основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом.

Згідно із п.2.2 р.2 Інструкції зі статистики заробітної плати, затвердженої наказом Державного комітету статистики України від 13.01.04 №5 (далі – Інструкція), до фонду додаткової заробітної плати відносяться доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством, премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій.

До інших заохочувальних та компенсаційних виплат включаються винагороди та премії, які мають одноразовий характер, компенсаційні та інші грошові й матеріальні виплати, які не передбачені актами чинного законодавства або які провадяться понад встановлені зазначеними актами норми (п.2.3 р.2 Інструкції). Заробітна плата, згідно пп.«є» пп.14.1.54 п.14.1 ст.14 ПКУ, відноситься до доходів з джерелом їх походження з України і є об'єктом оподаткування відповідно до пп.163.1.2 п.163.1 ст.163 ПКУ.

Податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в ст.167 ПКУ (пп.168.1.1 п.168.1 ст.168 ПКУ).

Якщо нарахування фонду оплати праці здійснюються за попередній період, зокрема у зв'язку з уточненням кількості відпрацьованого часу, виявленням помилок, вони відображаються у фонді оплати праці того місяця, у якому були здійснені нарахування (пп.1.6.2.п.1.6 р.1 Інструкції).

Стипендія, яка виплачується докторантам, підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб

Стипендія, яка виплачується докторантам, підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб, - звертають увагу в ГУ ДФС у Волинській області..

Відповідно до п. 1 постанови Кабінету Міністрів України від 01 березня 1999 року № 309 «Про затвердження Положення про підготовку науково-педагогічних і наукових кадрів» із змінами та доповненнями (далі – Постанова) аспірантура і докторантура є формами підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації.

До докторантури приймаються особи, які мають науковий ступінь кандидата наук, наукові здобутки та опубліковані праці з обраної наукової спеціальності і які в змозі на високому науковому рівні проводити фундаментальні, пошукові і прикладні наукові дослідження (п. 27 Постанови).

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які мають вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра (п. 32 Постанови).

Згідно з п.п. 4 п. 15 Постанови аспіранти і докторанти мають право, зокрема на отримання державної стипендії встановленого розміру у разі зарахування на навчання з відривом від виробництва за державним замовленням.

Підпунктом 165.1.26 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) передбачено, що до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включається сума стипендії (включаючи суму її індексації, нараховану відповідно до закону), яка виплачується з бюджету учню, студенту, курсанту військових навчальних закладів, ординатору, аспіранту або ад'юнкту, але не вище ніж сума, визначена в абзаці першому п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ.

Разом з тим, до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються інші доходи, крім зазначених у ст. 165 ПКУ (п.п. 164.2.20 164.2 ст. 164 ПКУ).

Податкова знижка: чи має на неї право фізична особа, якщо податковий агент утримав, але не перерахував податок на доходи фізичних осіб до бюджету?

Згідно з частиною другою ст.78 Бюджетного кодексу України від 08.07.2010 №2456-VI зі змінами та доповненнями і Порядком взаємодії територіальних органів Державної фіскальної служби України, місцевих фінансових органів та територіальних органів Державної казначейської служби України у процесі повернення платникам податків помилково та/або надміру сплачених сум грошових зобов'язань, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 15.12.2015 №1146 (далі – Порядок №1146), поверненню з бюджету підлягають надміру або помилково сплачені суми грошових зобов'язань.

Повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань платникам податків здійснюється з бюджету, до якого такі кошти були зараховані (п.4 Порядку №1146).

Для розрахунку сум податку на доходи фізичних осіб, які підлягають поверненню платнику податку з бюджету у зв'язку з реалізацією ним права на податкову знижку, застосовується сума сплаченого, тобто зарахованого до відповідного бюджету податку, а не нарахованого (утриманого) податковим агентом.

Отже, якщо податковий агент утримав, але не перерахував податок на доходи фізичних осіб до бюджету, то фізична особа не має права на податкову знижку.

Нагадуємо, щоб отримати податкову знижку за 2016 рік необхідно подати до контролюючого органу податкову декларацію про майновий стан і доходи, затверджену наказом Міністерства фінансів України від 02.10.2015 №859 зі змінами до 31 грудня 2017 року.

Військовий збір для учасників АТО

Відповідно до п.16¹ розділу XX Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) тимчасово, до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України, встановлюється військовий збір.

Тимчасово, на період проведення антитерористичної операції, не підлягають оподаткуванню військовим збором доходи у вигляді грошового забезпечення працівників правоохоронних органів, військовослужбовців та працівників Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної прикордонної служби України, осіб рядового, начальницького складу, військовослужбовців, працівників Міністерства внутрішніх справ України, Управління державної охорони України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та інших осіб на період їх безпосередньої участі в антитерористичній операції (далі – АТО) (абзац другий п.п.1.7 п.16¹ розділу XX ПКУ).

Порядок підтвердження статусу осіб, які беруть безпосередню участь в АТО з метою застосування пільги з оподаткування військовим збором визначається Кабінетом Міністрів України. Вищевказаний порядок затверджено постановою Кабінета Міністрів України від 30.12.2015 №1161 (набула чинності 12.01.2016).

Інше

При продажу через мережу Інтернет необхідно використовувати РРО

У разі якщо споживач, використовуючи мережу Інтернет, замовив товар (послугу), і розрахунок за нього було здійснено із застосуванням платіжних систем, суб'єкт господарювання зобов'язаний забезпечити покупцеві видачу розрахункового документа встановленої форми (чек із РРО).

Розрахунковий документ встановленої форми може бути наданий споживачеві як безпосередньо продавцем (за допомогою кур'єрської служби (поштової служби), котра може бути як сторонньою організацією, так і структурною одиницею інтернет-магазину), так і сторонньою організацією (кур'єром, поштовою службою тощо) у разі наявності в неї відповідних правовідносин із продавцем товару (надавачем послуги).

Оскільки споживач, використовуючи рекламні інтернет-сторінки, лише обирає товар або послугу, то у випадку використання під час реалізації товарів (послуг) РРО у чеку зазначаються обов'язкові реквізити, у т.ч. назва та код суб'єкта господарювання, адреса магазину, що здійснив реалізацію, тощо. А це, своєю чергою, надає змогу визначити, з ким проведено розрахунки за товари (послуги), та за потреби звернутися для обміну.

Крім того, під час замовлення товару або послуги представники інтернет-магазину уточнюють із покупцем (замовником) наявність товару, його кількість і з'ясовують форму й час оплати.

Зважаючи на викладене, суб'єкти господарювання під час продажу товарів (надання послуг) через мережу Інтернет повинні застосовувати РРО на загальних підставах і видавати покупцеві розрахунковий документ встановленої форми.

Такі суб'єкти господарювання реєструють РРО на загальних підставах за адресою розміщення інтернет-магазинів, а в разі доставки власною кур'єрською службою можуть зареєструвати РРО на транспортний засіб, яким здійснюється доставка.

Разом з цим РРО не застосовується у випадку надання послуг через мережу Інтернет за умови оплати за такі послуги за допомогою платіжних систем і відсутності місця здійснення розрахунків (наприклад, реалізація комп'ютерної програми, доставка й установка якої здійснюється через мережу Інтернет).

Відповідна позиція викладена ДФС України в індивідуальній податковій консультації від 14.09.2017 р. № 1961/6/99-99-14-05-01-15/ПК.

З 15 листопада 2017 року діє новий Порядок обміну електронними документами з контролюючими органами

З 15 листопада 2017 року вступив в дію новий Порядок обміну електронними документами з контролюючими органами, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 р. № 557. Договори про визнання електронних документів, укладені до 15 листопада 2017 року, залишаються дійсними (до закінчення дії сертифікатів чи зміни керівників/припинення реєстрації), - звертають увагу платників податків в ГУ ДФС у Харківській області.

Отож, платники податків, котрі користуються електронним звітуванням, повинні врахувати, що з 15 листопада введено нові форми електронних документів.

Зокрема, відповідно до вказаного наказу Міністерств фінансів України вводяться такі нові форми :

1. Заява про приєднання до договору про визнання електронних документів (код форми F/J1392001).
2. Повідомлення про надання інформації щодо електронного цифрового підпису (код форми F/J1391103).
3. Заява про припинення дії договору про визнання електронних документів (код форми F/J1391401).
4. Повідомлення про припинення дії договору про визнання електронних документів (код форми F/J1491401).

Ознайомитися з новими формами електронних документів можна на єдиному веб-порталі ДФС України в розділі «Електронна звітність» в підрозділах «Платникам податків про електронну звітність (Інформаційно-аналітичне забезпечення)Реєстр форм електронних документів за посиланням (<http://sfs.gov.ua/elektronna-zvitnist/platnikam-podatkiv-pro/informatsiyno-analitichne-za/reestr-elektronnih-form-po/>) де розміщені оновлені Реєстри форм електронних документів.

Звертаємо Вашу увагу на те, що Реєстр поділений на 2 частини: декларації та перелік сервісних запитів. Форми електронних документів за наказом № 557 знаходяться в Реєстрі форм електронних документів (перелік сервісних запитів).

Правильне використання РРО

Існуюче законодавство, зокрема, п. 296.10 ст. 296 Податкового Кодексу України, встановлює право для платників єдиного податку першої, другої і третьої груп не застосовувати реєстратори розрахункових операцій незалежно від обраного виду діяльності, за умови, що обсяг їх доходу протягом календарного року не перевищуватиме 1 000 000 гривень. Тож чимала кількість суб'єктів господарювання використовує зазначену норму і здійснює продаж товарів без застосування РРО. Разом з тим, слід пам'ятати, що існує ряд винятків, коли суб'єкт господарювання зобов'язаний використовувати РРО незалежно від обсягу доходу. Зокрема, коли здійснюється реалізація технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту. В такому випадку використання РРО є необхідністю. А ще слід пам'ятати, що у випадку коли на господарському об'єкті підприємця – одночасно реалізуються як товари, продаж яких має здійснюватись із обов'язковим застосування РРО, так і будь-які інші товари, то реєстратор розрахункових операцій, належним чином зареєстрований та переведений у фіскальний режим, повинен застосовуватись при продажу всіх наявних на такому об'єкті товарів.

Фізична особа на загальній системі оподаткування повинна зберігати на торговій точці книги обліку доходів і витрат

Фізичні особи – підприємці на загальній системі оподаткування при здійсненні торгівельної діяльності зобов'язані здійснювати розрахункові операції виключно із застосуванням реєстратора розрахункових операцій.

При цьому, фізичні особи – підприємці повинні забезпечити наявність на торговому місці наступних документів:

- книги обліку доходів та витрат;
- книги обліку розрахункових операцій;
- виписки або витягу з Єдиного державного реєстру юридичних, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;
- ліцензії;
- свідоцтва платника ПДВ (у разі, якщо суб'єкт господарювання зареєстрований платником ПДВ);
- трудових угод з найманими працівниками (у разі використання найманої праці).

Відповідно до п. 177.10 ст. 177 розд. IV Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) фізичні особи – підприємці зобов'язані вести Книгу обліку доходів та витрат та мати підтвердуючі документи щодо походження товару.

При цьому, фізичні особи – підприємці застосовують реєстратори розрахункових операцій відповідно до Закону України від 06 липня 1995 року

№ 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського та послуг» із змінами та доповненнями.

В який термін самозайняті особи зобов'язані подавати до контролюючих органів за місцем свого обліку відомості про зміну облікових даних?

Відповідно до п.65.9 ст.65 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями самозайняті особи зобов'язані подавати до контролюючих органів за місцем свого обліку відомості про зміну облікових даних протягом місяця з дня виникнення таких змін.

Слід зауважити, що зміни до відомостей про самозайняту особу, які містяться у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, набирають чинності з дня внесення відповідного запису до такого реєстру.

Нарахування пені, якщо платником податків самостійно виявлено помилки у податковій звітності

Відповідно до п.129.9 ст.129 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) у разі внесення змін до податкової звітності внаслідок самостійного виявлення платником податку помилок відповідно до ст.50 ПКУ пеня, передбачена ст.129 ПКУ, не нараховується, якщо зміни до податкової звітності внесені протягом 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати грошового зобов'язання, визначеного ПКУ.

При нарахуванні суми податкового зобов'язання, визначеного платником податків або податковим агентом, – після спливу 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання, розпочинається нарахування пені (п.п.129.1.3 п.129.1 ст.129 ПКУ).

Згідно із п.129.4 ст.129 ПКУ на суми грошового зобов'язання, визначеного п.п.129.1.3 п.129.1 ст.129 ПКУ (включаючи суму штрафних санкцій за їх наявності та без урахування суми пені) нараховується пеня за кожний календарний день прострочення у його сплаті, включаючи день погашення, із розрахунку 100 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої на кожний такий день.

У день зарахування коштів на відповідний рахунок органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, та/або в інших випадках погашення податкового боргу та/або грошових зобов'язань нарахування пені закінчується (п.п.129.3.1 п.129.3 ст.129 ПКУ).

Продаж сільськогосподарської продукції, вирощеної на власній земельній ділянці: особливості оподаткування

Відповідно до п.п.165.1.24 п.165.1 ст.165 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) не оподатковуються доходи, отримані від продажу власної сільськогосподарської продукції, що вирощена, відгодована, виловлена, зібрана, виготовлена, вироблена, оброблена та/або перероблена безпосередньо фізичною особою на земельних ділянках, наданих їй для ведення:

- садівництва та/або для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибні ділянки) та/або для індивідуального дачного будівництва. При цьому, якщо власник сільськогосподарської продукції має ще земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), але не використовує їх (здає в оренду або обслуговує), отримані ним доходи від продажу сільськогосподарської продукції не включаються до загального місячного (річного) оподаткованого доходу;

- особистого селянського господарства та/або земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), сукупний розмір яких не перевищує 2 гектари. При цьому розмір земельних ділянок, зазначених в абзаці другому цього підпункту, а також розмір виділених в натурі (на місцевості) земельних часток (паїв), які не використовуються (здаються в оренду, обслуговуються), не враховуються.

Якщо розмір земельних ділянок перевищує 2 гектари, дохід від продажу сільськогосподарської продукції підлягає оподаткуванню на загальних підставах.

Підставою для невключення до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку доходів, отриманих від продажу власної сільськогосподарської продукції, що вирощена, відгодована, виловлена, зібрана, виготовлена, оброблена та/або перероблена безпосередньо фізичною особою на земельних ділянках є наявність у такої фізичної особи довідки за формою №3-ДФ.

При продажу сільськогосподарської продукції (крім продукції тваринництва) її власник має подати податковому агенту копію такої довідки. Оригінал довідки зберігається у власника продукції.

Довідка видається сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за місцем податкової адреси (місцем проживання) платника податку протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідною радою письмової заяви про видачу такої довідки.

Якщо при продажу фізичною особою власної сільськогосподарської продукції (крім продукції тваринництва) умови п.п.165.1.24 п.165.1 ст.165 ПКУ не виконуються, то сума доходу, отриманого від такого продажу, включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку та оподатковується на загальних підставах. При цьому такий платник податків зобов'язаний подати податкову декларацію про майновий стан і доходи за наслідками звітного податкового року, а також сплатити податок з таких доходів (п.п.168.2.1 п.168.2 ст.168 ПКУ).

Єдиний податок

Про визначення доходу платника єдиного податку

ГУ ДФС у Харківській області повідомляє про визначення об'єктом оподаткування єдиним податком суми перевищення між оціночною вартістю корпоративних прав або основних засобів, що вносяться до статутного капіталу іншого підприємства, та балансовою вартістю цих прав або основних засобів.

Підпунктом 14.1.90 п. 14.1 ст. 14 Кодексу поняття корпоративних прав тлумачиться як права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочність на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Визначення доходу (об'єкта оподаткування) платника єдиного податку - юридичної особи третьої групи регулюється пп. 2 п. 292.1 ст. 292 Кодексу: доходом є будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 Кодексу.

Дохід обліковується згідно з національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку та/або іншими нормативно-правовими актами Міністерства фінансів України з питань бухгалтерського обліку.

Єдиний податок при розірванні договору та поверненні коштів

Фізична особа – підприємець, платник єдиного податку має вести облік отриманих доходів відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 19.06.2015 року за № 578 (зі змінами та доповненнями) використовуючи відповідну Книгу обліку. При цьому облік отриманих доходів виконується за підсумками робочого дня, протягом якого отримано дохід (окремо зазначаються кошти, що надійшли на поточний рахунок платника податку та отримані готівкою а також у вигляді безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг). До складу доходу не включаються суми коштів у вигляді авансу чи передоплати якщо вони повертаються покупцю товару (робіт, послуг). Аналогічно, такі суми не включаються до складу доходу, якщо вони були раніше перераховані платником єдиного податку та внаслідок розірвання договору або за листом-заявою про повернення коштів відбулося їх фактичне повернення. Також якщо кошти надійшли внаслідок повернення товару (пп. 5 п. 292.11 ст. 292 Податкового кодексу України). Дані книги обліку доходів (обліку доходів і

витрат) використовуються платником податку для заповнення податкової декларації платника єдиного податку - фізичної особи - підприємця, форма якої затверджена вищезазначеним наказом. Відповідно, якщо повернення суми коштів (авансу, передоплати) покупцю за товари (роботи, послуги) у разі розірвання договору відбувається у періоді їх отримання, то такі кошти не включаються до складу доходу фізичної особи - платника єдиного податку та не підлягають відображенню у податковій декларації. Якщо повернення таких сум відбувається в іншому податковому періоді, фізична особа - платник єдиного податку зобов'язана включити їх до складу доходу у звітному періоді, в якому ці кошти отримано, та здійснити перерахунок доходу у звітному податковому періоді, в якому відбувається їх повернення.

У разі зміни податкової адреси юридична особа – платник єдиного податку третьої групи подає звітність за попереднім місцем податкової адреси

У разі зміни податкової адреси, пов'язаної зі зміною адміністративного району юридичною особою – платником єдиного податку третьої групи, подання податкової декларації платника єдиного податку та сплата єдиного податку здійснюється за попереднім місцем податкової адреси (неосновним місцем обліку) до закінчення поточного бюджетного року, а починаючи з 1 січня наступного року – за новою податковою адресою (основним місцем обліку).

Відповідно до п. 295.4 ст. 295 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) сплата єдиного податку платниками третьої групи здійснюється за місцем податкової адреси.

Податкова декларація подається платниками єдиного податку до контролюючого органу за місцем податкової адреси (п. 296.4 ст. 296 ПКУ).

У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси (п. 294.7 ст. 294 ПКУ).

У разі зміни податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності заява подається платниками єдиного податку третьої групи разом з податковою декларацією за податковий (звітний) період, у якому відбулися такі зміни (п. 298.6 ст. 298 ПКУ).

Водночас згідно з частиною восьмою ст. 45 Бюджетного кодексу України від 08 липня 2010 року № 2456-VI зі змінами і доповненнями у разі зміни місцезнаходження суб'єктів господарювання - платників податків сплата визначених законодавством податків і зборів після реєстрації здійснюється за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду.

Порядок переведення платника податків на обслуговування з одного контролюючого органу до іншого (взяття на облік / зняття з обліку) регламентується нормами розд. X Порядку обліку платників податків і зборів (далі - Порядок), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 із змінами та доповненнями.

Відповідно до п.10.13 Порядку у разі зміни місцезнаходження суб'єкта господарювання - платника податків сплата визначених законодавством податків і зборів після такої реєстрації здійснюється таким платником податків за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду:

1) у такому випадку контролюючий орган за попереднім місцезнаходженням одночасно із зняттям з обліку юридичної особи - платника податків за основним місцем обліку здійснює взяття на облік платника податків за неосновним місцем обліку згідно із розділом VII Порядку без подання заяви платником податків та з урахуванням особливостей, визначених пунктами 10.14 - 10.21 цього розділу;

2) до закінчення року платник податків обліковується в контролюючому органі за попереднім місцезнаходженням (неосновне місце обліку) з ознакою того, що він є платником податків до закінчення року, а в контролюючому органі за новим місцезнаходженням (основне місце обліку) - з ознакою того, що він є платником податків з наступного року.

У контролюючому органі за неосновним місцем обліку платник податків сплачує всі податки та збори, які згідно із законодавством мають сплачуватись на території адміністративно-територіальної одиниці, що відповідає неосновному місцю обліку, щодо таких податків подає податкові декларації (розрахунки, звіти) та виконує інші обов'язки платника податків, а контролюючий орган стосовно платника податків здійснює адміністрування таких податків, зборів (пункт 7.3 розд. VII Порядку).

Фізичні особи - підприємці платники єдиного податку зобов'язані зберігати первинні документи

Фізичні особи - підприємці платники єдиного податку зобов'язані забезпечити зберігання первинних документів на підставі яких заповнювалися дані Книги обліку доходів або Книги обліку доходів та витрат, що використовувалися для складання податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця, або інші первинні документи, які використовуються для складання податкової звітності по іншим податкам і зборам – у разі їх сплати. Такі первинні документи зберігаються не менш як 1095 днів з дня подання податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця або іншої податкової звітності, для складення якої вони використовуються.

За незабезпечення зберігання первинних документів до платників єдиного податку можуть бути застосовані штрафи відповідно до п. 121.1 ст. 121 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

При відсутності первинних документів на товари (роботи, послуги), придбані платником єдиного податку, у разі виявлення факту щодо неутримання податку на доходи фізичних осіб при виплаті доходу громадянам до платників податків застосовуються штрафні санкції, як до податкового агента, передбачені п. 127.1 ст. 127

ПКУ, та на суму грошового зобов'язання, визначеного контролюючим органом за результатами податкової перевірки, нараховується пеня згідно з п.п. 129.1.1 п. 129.1 ст. 129 ПКУ.

Згідно із п.п. 296.1.1 п. 296.1 ст. 296 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі –ПКУ) платники єдиного податку першої і другої груп та платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, ведуть Книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

Форма книги обліку доходів, порядок її ведення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік доходів та витрат за формою та в порядку, що встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Для реєстрації Книги обліку доходів та витрат такі платники єдиного податку подають до контролюючого органу за місцем обліку примірник Книги (п.п. 296.1.2 п. 296.1 ст. 296 ПКУ).

Платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством (п. 44.1 ст. 44 ПКУ).

Платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, визначених у п. 44.1 ст. 44 ПКУ, а також документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, не менш як 1095 днів з дня подання податкової звітності, для складення якої використовуються зазначені документи, а у разі її неподання - з передбаченого ПКУ граничного терміну подання такої звітності (абзац перший п. 44.3 ст. 44 ПКУ).

При заповненні податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця використовуються дані книги обліку доходів або книги обліку доходів та витрат, тому їх показники у відповідності до норм п. 44.1 ст. 44 ПКУ повинні бути підтверджені первинними документами, які мають право вивчати та перевіряти контролюючі органи під час проведення перевірок згідно із п.п. 20.1.6 п. 20.1 ст. 20 ПКУ.

Отже, фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку зобов'язані забезпечити зберігання первинних документів, на підставі яких заповнювалися дані книги обліку доходів або книги обліку доходів та витрат, що використовувалися для складання податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця, або інші первинні документи, які використовуються для складання податкової звітності по іншим податкам і зборам – у разі їх сплати. Такі первинні документи зберігаються не менш як 1095 днів з дня подання податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця або іншої податкової звітності, для складення якої вони використовуються.

За незабезпечення зберігання первинних документів до платників єдиного податку можуть бути застосовані штрафи відповідно до п. 121.1 ст. 121 ПКУ, зокрема незабезпечення платником податків зберігання первинних документів, облікових та інших реєстрів, бухгалтерської та статистичної звітності, інших документів з питань обчислення і сплати податків та зборів протягом установлених ст. 44 ПКУ строків їх зберігання та/або ненадання платником податків контролюючим органам оригіналів документів чи їх копій при здійсненні податкового контролю у випадках, передбачених ПКУ, - тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 510 гривень.

Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке саме порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1020 гривень.

Слід зазначити, що згідно з п. 297.3 ст. 297 ПКУ платник єдиного податку виконує передбачені ПКУ функції податкового агента у разі нарахування (виплати, надання) оподатковуваних податком на доходи фізичних осіб доходів на користь фізичної особи, яка перебуває з ним у трудових або цивільно-правових відносинах.

«Єдиний соціальний внесок»

Новації щодо сплати ЄСВ

ГУ ДФС у Харківській області повідомляє, що Законом від 3 жовтня 2017 року №2148-УІІ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» внесені зміни до системи пенсійного страхування та до Законів «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Зокрема, відповідно до внесених змін, на працевлаштуваних та застрахованих осіб очікують такі важливі новації:

- максимальна база нарахування єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ) з 01.01.2018 становитиме 15 розмірів мінімальної заробітної плати замість 25 розмірів прожиткового мінімуму;

- з 01.01.2018 платниками ЄСВ також будуть і члени фермерського господарства (у разі, якщо вони не належать до кола осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах);

- у разі якщо фізичні особи – підприємці (далі – ФОП) і члени фермерського господарства отримують пенсію або соціальну допомогу, вони звільняються від сплати ЄВ за себе;
- ФОП – платники єдиного податку першої групи втрачають право на сплату половинної (0,5) ставки мінімального страхового внеску ЄВ: з 01.01.2018 вони будуть сплачувати ЄВ у повному мінімальному розмірі, як і інші ФОП;
- фізичні особи, які виконують роботи на підставі договору цивільно-правового характеру, ФОП, а також особи, які провадять незалежну професійну діяльність, члени фермерського господарства тепер також підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;
- ФОП, особи, які провадять незалежну професійну діяльність та члени фермерського господарства з 01.01.2018 сплачуватимуть ЄВ, нарахований за календарний квартал, до **20 числа** місяця, що настає за кварталом, за який сплачується ЄВ.

Увага! Сплата ЄСВ – тільки на рахунки з реквізитами 3719!

Головне управління ДФС у Харківській області нагадує платникам єдиного соціального внеску з метою попередження помилкової сплати коштів єдиного внеску на неналежні рахунки, що сплата коштів єдиного внеску має відбуватись виключно на рахунки з реквізитами 3719, які відкриті територіальним органам ДФС відповідно до адміністративно-територіальних одиниць, на яких зареєстровані платники податків.

Реквізити небюджетних рахунків «Рахунок для зарахування коштів, які підлягають розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування» (рахунки -3719) в органах ДФС Харківської області, відкритих Державною казначейською службою України, розміщені на субсайті Територіальні органи ДФС у Харківській області офіційного порталу ДФС України у розділі «Бюджетні рахунки» за електронним посиланням: <http://kh.sfs.gov.ua/byudjetni-rahunki/>.

ГУ ДФС у Харківській області просить платників податків уважно ознайомитися з зазначеними реквізитами рахунків для сплати сум єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та при формуванні документів обов'язково вказувати такі реквізити.

З наступного року у нарахуванні ЄСВ відбудуться зміни

Законом України від 3 жовтня 2017 року № 2148-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій», передбачено внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». Новації стануть чинними з 01 січня 2018 року.

Насамперед зміни торкнуться бази нарахування єдиного внеску, яка становитиме з 01.01.2018 року 15 розмірів мінімальної заробітної плати.

Розшириться коло платників єдиного внеску – з наступного року ними стануть члени фермерського господарства, за умови, що вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах.

Разом із тим, передбачене звільнення від сплати єдиного внеску за себе фізичних осіб-підприємців (у тому числі «спрощенців») та членів фермерського господарства, у випадку отримання ними пенсії за віком, або у разі, якщо вони є особами з інвалідністю, чи досягли віку, встановленого ст. 26 Закону про пенсійне страхування та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу.

Щодо спрощенців, які зареєстровані на першій групі платників єдиного податку, то вони сплачуватимуть ЄСВ у розмірі, не менше мінімального страхового внеску.

Змінено і строки сплати єдиного внеску. Так, фізичні особи-підприємці, які застосовують загальну систему оподаткування; особи, хто провадять незалежну професійну діяльність та отримують доходи від цієї діяльності, а також члени фермерського господарства, будуть зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується такий внесок.

База нарахування єдиного соціального внеску для СПД – формуємо без помилок

Реєструючись суб'єктом підприємницької діяльності слід пам'ятати, що відповідно до Закону України від 8.06.2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» ви стаєте платниками єдиного внеску. Обрана платником спрощена система оподаткування також не звільняє від сплати даного виду платежу. Платники єдиного внеску зобов'язані своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати відповідну суму. Для фізичних осіб – підприємців (крім фізичних осіб – підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування) базою нарахування єдиного внеску є сума доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. Суб'єкти підприємницької діяльності, які обрали спрощену систему оподаткування, самостійно визначають базу оподаткування, але вона не може бути більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, яка залежить від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Впродовж 2017 року її розмір становив: з 01 січня 2017 року – 40000 грн (1600 x 25); з 01 травня 2017 року – 42100 грн (1684 x 25); з 01 грудня 2017 року – 44050 грн (1762 x 25). За умови, що сума отриманого місячного доходу більша зазначених величин, то єдиний внесок все ж сплачується лише з максимальної величини бази нарахування єдиного внеску. Тобто максимальна сума єдиного внеску, яку необхідно сплатити фізичній особі – підприємцю

та особі, яка провадить незалежну професійну діяльність, за 2017 рік складатиме: з 01 січня 2017 року – 8800 грн (40000 x 22 відс.); з 01 травня 2017 року – 9262грн (42100 x 22 відс.); з 01 грудня 2017 року – 9691 грн (44050 x 22 відсотки).

Разом з тим слід пам'ятати, що сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску для платників незалежно від обраної системи оподаткування. Враховуючи, що ставку єдиного внеску встановлено у розмірі 22 відс. від бази нарахування єдиного внеску, необхідно слідкувати і за зміною розміру мінімальної заробітної плати. Приміром впродовж 2017 року мінімальний єдиний внесок становить 704 грн. (мін.з/пл. 3200 x 22%). Виключення становлять лише фізичні особи – підприємці віднесених до першої групи платників єдиного податку. Для них мінімальна сума єдиного внеску у 2017 році складає 352грн (3200 x 0,5 x 22 відсотки). Проте страховий стаж таким особам буде зараховуватись пропорційно сплаченому єдиному внеску.

Слід пам'ятати, що єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника. Тож, навіть якщо ви впродовж місяця не здійснювали діяльність або ж не отримували дохід – маєте сплатити до бюджету суму мінімального страхового внеску.

Додатково інформуємо, що станом на 1 жовтня 2017 року середньомісячна кількість застрахованих осіб в області становить майже 340 тисяч чоловік. За 10 місяців поточного року до бюджету надійшло 3963 млн. грн. єдиного соціального внеску.

Фізична особа працює за основним місцем роботи на умовах неповного робочого часу: нарахування ЄСВ

ДФС звертає увагу платників, що основне місце роботи – місце роботи, де працівник працює на підставі укладеного трудового договору, де знаходиться (оформлена) його трудова книжка, до якої вноситься відповідний запис про роботу (п.12 частини першої ст.1 Закону України від 08.07.2010 №2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон №2464)).

Пунктом 1 частини першої ст.7 Закону №2464 визначено, що базою нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ) для роботодавців є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24.03.1995 №108/95-ВР «Про оплату праці» (далі – Закон №108) та іншими нормативно-правовими актами та сума винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.

Згідно з частиною п'ятою ст.8 Закону №2464 ЄСВ для роботодавців, встановлюється у розмірі 22% до визначеної ст.7 Закону №2464 бази нарахування ЄСВ.

У разі, якщо база нарахування ЄСВ не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума ЄСВ розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки ЄСВ.

Отже, заробітна плата (дохід), що нараховується (виплачується) роботодавцем застрахованій особі, яка працює на умовах неповного робочого часу за основним місцем роботи, є базою нарахування ЄСВ. При цьому, якщо її розмір не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума ЄСВ розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки ЄСВ.

Фізична особа – підприємець, яка є військовим пенсіонером, ЄСВ сплачує на загальних підставах

Частиною четвертою ст.4 Закону України від 08.07.2010 №2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями визначено, що фізичні особи – підприємці (далі – ФОП), в тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, звільняються від сплати за себе єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ), якщо вони є пенсіонерами за віком або інвалідами та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу.

Умови призначення пенсії за віком визначено ст.26 Закону України від 09.07.2003 №1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» зі змінами та доповненнями, згідно з якою особи мають право на призначення пенсії за віком після досягнення 60-річного віку.

Абзацом першим ст.1 Закону України від 09.04.1992 №2262-XII «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» зі змінами та доповненнями (далі – Закон №2262) передбачено, що особи офіцерського складу, прапорщики і мічмани, військовослужбовці надстрокової служби та військової служби за контрактом, особи, які мають право на пенсію за Законом №2262, за наявності встановленої цим Законом вислуги на військовій службі, службі в органах внутрішніх справ і в державній пожежній охороні, службі в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, в органах і підрозділах цивільного захисту, податкової міліції, Державної кримінально-виконавчої служби України мають право на довічну пенсію за вислугу років.

Отже, ФОП, яким призначено пенсію за вислугу років відповідно до Закону №2262, не є пенсіонерами за віком і зобов'язані нараховувати та сплачувати ЄСВ на загальних підставах.

Розстрочення та відстрочення заборгованості по сплаті ЄСВ законодавством України не передбачено

ДФС звертає увагу платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ), що законодавством, яке регулює порядок нарахування, обчислення і сплати ЄСВ, не передбачено розстрочення та відстрочення заборгованості по сплаті ЄСВ.

Так, відповідно до частини 12 ст.9 Закону України від 08.07.2010 №2464 «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон №2464) ЄСВ підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника. За наявності у платника ЄСВ одночасно із зобов'язаннями зі сплати ЄСВ зобов'язань із сплати податків, інших обов'язкових платежів, передбачених законом, або зобов'язань перед іншими кредиторами зобов'язання із сплати ЄСВ виконуються у першу чергу і мають пріоритет перед усіма іншими зобов'язаннями, крім зобов'язань з виплати заробітної плати.

У разі несвоєчасної або не у повному обсязі сплати ЄСВ до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені Законом №2464, а посадові особи, винні у порушенні законодавства про збір та ведення обліку ЄСВ, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність (частина 11 ст. 9 Закону №2464).